

Geloofsvertrouwen ...

Liturgiesuggesties:

Gezang 291: 1 en 2

Psalm 90: 1 en 2

Schriftlezing: Psalm 31: 1-19

Psalm 115: 5 en 6

Na de verkondiging: Psalm 31: 1, 6 en 12

Gezang 399: 1

Gezang 399: 3

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongelui.

Rhijnvis Feith dichtte zo'n 200 jaar geleden het lied:

Uren, dagen, maanden, jaren,
vliegen als een schaduw heen.
Ach wij vinden, waar zij staren,
niets bestendigs hier beneên!
Op de weg, die wij betreden,
staat geen voetstap die beklijft.
Al het heden wordt verleden,
schoon 't ons toegerekend blijft.

We maken - zoals zo velen vanavond - de balans op van het jaar dat achter ons ligt.
Dat afgelopen jaar is weer voorbijgevlogen.
De tijd is - zoals Feith dichtte - als een schaduw heen gegaan.
Wat heeft dit afgelopen jaar ons gebracht?
Ongetwijfeld zullen u en jij gekeken hebben naar het jaaroverzicht van de journaals.
Of misschien hebt u de jaarfeiten gelezen in uw dagelijkse krant.
Of de kroniek van ons kerkelijk leven in De Wekker of het Kerkblad voor het Westen.

Wat heeft het jaar 2001 u en jou gebracht?
Vreugde of ... verdriet?
Voorspoed of ... ziekte?
Nieuw leven of ... een lege plaats in de familie?
Een nieuwe baan of ... onzekerheid over de toekomst van je werk?
Onwillekeurig vraag ik me af: Is er nou zoveel verschil tussen het ene jaar en het andere jaar?
Heeft het afgelopen jaar een andere kleur, een andere inhoud dan het vorige jaar?
Lijken ... als je wat ouder bent geworden, niet álle jaren ... op elkaar?
Ik moet wel toegeven ... het was wel een opmerkelijk jaar ... dat jaar onzes HEREN 2001.

Het begon met die verschrikkelijke café-brand in Volendam.
17 Jongeren die aan de gevolgen overleden.
Tientallen jongeren, die door het vuur - voor hun leven -werden getekend.

En dan niet te vergeten die 11e september.
De onvoorstelbare terreuraanslagen op het hart van Amerika.
De skyline van New York zal nooit meer dezelfde zijn als voor die onvergetelijke datum.

En dan de oorlog in het Midden-Oosten.
Een spiraal van haat en geweld tussen Joden en Palestijnen in het land van de Bijbel.
En Amerikaanse soldaten in Afghanistan.
Op zoek naar Bin Laden en zijn Al Qaida-strijders.

We zullen het jaar 2001 niet licht vergeten.
Wat is er in korte tijd niet veel gebeurd.

Mag ik u en jou vragen:
Heeft dit afgelopen jaar u en jou ook dichter bij de Here God gebracht?
Opnieuw sluiten we een jaar van Gods genade vanavond samen af.
Een jaar, waarin we begonnen zijn met de HERE.
Een jaar, dat we ook met Hem willen besluiten.
Maar heeft dit jaar je nu ook dichter bij Hem gebracht?
De uren, dagen, maanden vliegen als een schaduw heen.
Voordat je het weet komt het einde van je leven in zicht.
Wat is het ... dat je dan overhoud?
Geloofsvertrouwen?

*

Uren, dagen maanden jaren,
vliegen als een schaduw heen.
We leven broeders en zusters, jongelui, in (de) tijd.
De tijd beheerst ons leven!
? De tijd beheerst ons leven?
Klopt dat wel met de woorden die we vanavond uit de Bijbel samen hebben gelezen?
"Mijn tijden zijn in Uw hand."

*

De dichter van Psalm 31 is omringd door vijanden.
David, je kent hem wel, de herdersjongen die door God aangewezen werd om de grote koning van Israël te worden, ... is omringd door vijanden.
Ze hebben het op zijn leven gemunt.
Ze zijn uit op zijn ondergang.
Ze willen hem - kost wat kost - dood hebben!
Er zijn verschillende momenten geweest in het leven van David dat hij met zulke vijanden te maken kreeg.
Denk aan Saul ... die hem vervolgde.
Denk aan Absalom ... die het koningschap van David wilde overnemen.

In deze Psalm - het is als het ware een gebed tot God - is David op zoek naar een schuilplaats.

En hij heeft die schuilplaats gevonden bij God.

God, die hij in deze Psalm vergelijkt met:

- een beschuttende rots;
- een sterke vesting.

Beelden waarbij wij ons vandaag ook best nog wel wat bij kunnen voorstellen.

Want wie op vakantie in het buitenland wel eens in de bergen is geweest is ongetwijfeld onder de indruk gekomen van de grootsheid van Gods schepping.

Enorme rotspartijen.

Met grotten waar je een kleine stad in zou kunnen bouwen.

Of denk aan Afghanistan ... de grotten van Tora Bora - voor iedereen dit jaar op de kaart gezet.

Indrukwekkend.

Bergen, rotsen.

Onverwoestbaar.

God als een beschuttende rots.

Bij Hem ben je veilig voor je vijanden.

Een sterke vesting.

Onbereikbaar voor mensen die je naar het leven staan.

David is in nood - dat is wel duidelijk.

Hij is omringd door vijanden.

Die hebben het op zijn ondergang aangelegd.

Ze hebben een verbond, een alliantie met elkaar gesloten.

Ze fluisteren in het geheim.

Ze maken plannen om hem uit de weg te ruimen.

David worstelt in zijn gebed om uitredding, om vergeving, om veiligheid en bewaring.

“Wees mij genadig, o HERE, want ik ben benauwd;
van verdriet verkwijnt mijn oog, mijn ziel en mijn lichaam.”

“Red mij uit de hand van mijn vijanden en vervolgers.

Doe Uw aanschijn lichten over Uw knecht,

verlos mij door Uw goedertierenheid.”

Voelt u, broeders en zusters, jongelui, de worsteling van David?

David laat ons meemaken wat er in hem omgaat.

We voelen met hem mee.

We proberen ons te verplaatsen in zijn nacht vol lijden.

Maar in die donkerheid, in die duistere momenten van zijn leven, straalt er ook licht.

Ondanks alles ... is zijn vertrouwen op zijn God.

Zijn geloofsvertrouwen is de reddingslijn, die hij blijft vasthouden ... ook al is zijn situatie uitzichtloos geworden.

“Bij U, HERE, schuil ik.”

“Wees mij tot een beschuttende rots,
tot een sterke vesting om mij te redden,
want Gij zijt mijn steenrots en mijn vesting.”

“In uw handen beveel ik mijn geest.”

“Maar ik vertrouw op U, HERE,
ik zeg: Gij zijt mijn God.

Mijn tijden zijn in uw hand.”

*

Vertrouwen, broeders en zusters, jongelui, is de basis voor elke relatie.

Dat je op iemand aan kunt.

Dat je iemand kunt geloven op zijn woord.

Dat iemand trouw aan je blijft, wat er ook gebeurt.

Dat is in ons dagelijks leven zo.

Dat is ook zo in de omgang met de Here God.

Geloofsvertrouwen ...

Dan heb je het over een nauwe band die er is tussen God en een mens.

“Ik vertrouw op U.”

In de grondtekst van de Bijbel staan die woorden zó dicht bij elkaar dat er niets en niemand tussen kan komen.

“Ik vertrouw op U.”

Als iedereen zich tegen David heeft gekeerd ... dan blijft er slechts Eén over bij wie hij terecht kan: de HERE.

De God, die Zich aan zijn leven verbonden heeft!

De God, die hem heeft aangewezen om koning te zijn van zijn volk.

*

Geloofsvertrouwen.

Het leven van een gelovige met de HERE, broeders en zusters, jongelui, gaat over machtige bergen met van die prachtige vergezichten,... maar ook door diepe, donkere dalen van duisternis en de dood.

Ups en downs.

Als het goed is herken je die momenten in je eigen leven.

Van die geloofs-hoogten, dat je je heel dicht bij de HERE voelt ... en van die momenten, dat je je juist van God vervreemd voelt.

Dat je je angstig afvraagt: Waar is nu God in mijn nood, in mijn leven?

Waar is de hoogte van mijn geloof, zoals ik dat in vroeger tijden mocht ervaren?

Geloofs-vertrouwen.

Het is de reddingslijn waar wij ons - bij de wisseling van de tijden en de situaties - aan mogen vastklampen.

Ondanks alles van mijn leven.

Ondanks alles wat mij het afgelopen jaar is overkomen ...

“Ik vertrouw op U HERE,

ik zeg: Gij zijt mijn God!”

Dat is het fundament, de basis van het leven in geloof van David, de dichter van deze psalm.

Het mag ook uw, jouw en mijn pleitgrond zijn.

“Gij zijt mijn God.”

Het is, broeders en zusters, alsof je vanavond weer belijdenis doet van je geloof.

“Gij zijt mijn God.”

De God van mijn ouders, van mijn grootouders, ... de God van mijn kinderen, de God van mijn doop ... is mijn God!

Mijn God: die als een liefhebbende vader zorgt voor zijn kinderen.
Mijn God: door wiens liefde ik het afgelopen jaar gedragen ben.
Mijn God: die elke dag opnieuw weer zorgde, dat ik te eten en te drinken had en dat ik kleren had om aan te trekken.
Mijn God, die ondanks alle nood en dood in deze wereld, toch blijkbaar alles in zijn handen houdt.
Mijn God, mijn Schepper en mij Levensonderhouder.
Mijn God, mijn Redder en Verlosser.
"Gij zijt mijn God!"
U wil ik dienen.
Dienen met heel mijn leven.
Op U vertrouw ik, bij U ben ik veilig en geborgen.
"Mijn tijden zijn in Uw hand."

*

Ik vind het, broeders en zusters, jongelui, een prachtige Psalm op deze Oudejaarsavond.
Een Psalm die troost en bemoedigt.
Want mijn tijden, heel mijn leven, van dag tot dag, van moment tot moment, met blijde en met verdrietige momenten, zijn in de handen van de Here God.
Welbewaard, beschut, veilig.
Zo heeft David het mogen ervaren.
Zo ervaar ik het ook.

In Gods handen ligt heel mijn leven.
Van de wieg tot het graf.
Aan zijn handen mag ik mij toevertrouwen.
Mijn leven is in zijn handen veilig.
"Niemand - zegt de Here Jezus in het evangelie - kan iets uit de hand van mijn Vader roven." (Johannes 10: 29)

En als ik aan Gods handen denk dan denk ik aan zijn scheppende handen.
Zijn handen waarmee Hij mij geweven heeft in de schoot van mijn moeder.
Ik denk ook aan Gods beschermende handen, die Abraham ervan weerhield om zijn zoon Isaäk te offeren.
De Bijbel is vol van voorbeelden waarin we ... leven van en in Gods handen.
Zijn handen als teken van zijn scheppende macht en zijn beschermende zorg.

Bij handen van God zie ik ook de handen van de Here Jezus.
De handen waarmee Hij aan het kruis is gespijkerd.
En zijn zegenende handen, als Hij op de Olijfberg afscheid neemt en naar de hemel gaat.
In die handen, broeders en zusters, jongelui, mogen u en jij en ik ... ons leven toevertrouwen.
Bij de Here Jezus, Gods bloedeigen Zoon, is redding, is verlossing.
Want Hij, die - door Gods hand - naar deze wereld is gezonden om zondaren te redden ... heeft zich in de handen van zijn moordenaars overgegeven.

De Here Jezus Christus, het Kind van de voerbak hangt op Goede Vrijdag met gespijkerde handen en met een kroon van doornen aan een ruwhouten kruis. Maar alleen bij dit Kind, in doeken gewikkeld en liggend in een kribbe, is houvast voor je leven te vinden.

Hij is de enige grond, die houvast geeft als je het anker van je levenschip overboord gooit.

Hij is ook je enige houvast als je eens aan het einde van je leven bent gekomen.

“In Uw hand beveel ik mijn geest.”

Geloofsovergave.

Geloofsvertrouwen.

Jezus neemt je bij de hand en brengt je voor de rechterstoel van God.

Zijn hand pleit voor je en beschermt je tegen het oordeel van de Rechter van je leven.

Jezus zal zijn Vader zijn doorboorde handen laten zien en zeggen: ‘Kijk, Vader, mijn handen hebben ook voor deze zondaar aan het kruis gehangen.’

*

“Mijn tijden zijn in Uw hand.”

Het geeft mij in ieder geval heel veel rust.

Als ik zo de balans opmaak van het afgelopen jaar is dat het wat ik mag overhouden.

God ziet en kent en doorgrondt mij, mijn tijden, mijn leven, mijn bestaan.

Ik mag leven voor Zijn aangezicht.

Ik ben niet aan mijzelf, aan het noodlot of aan mensen overgelaten.

Ik mag mij veilig weten in de holte van Gods hand.

Hij sluit zijn handen beschermend om mij heen.

“Hij zal niet verlaten wat zijn hand begon.”

Dat geeft mij een gevoel van veiligheid en geborgenheid.

Dat geeft mij ook vertrouwen voor het jaar dat komt.

Geloofsvertrouwen.

Dat geeft mij ook rust.

Want dezelfde goddelijk hand, die mij het afgelopen jaar heeft geleid zal mij ook in het nieuwe kalenderjaar wel leiden.

*

Daarom mag er, broeders en zusters, jongelui, op deze laatste avond van het jaar onzes Heren 2001 uiteindelijk ook dankbaarheid zijn.

Dankbaarheid in ons hart.

Dankbaarheid dat het deze God, de HERE is, die ons in het afgelopen jaar gedragen, gespaard en bewaard heeft.

Ondanks alle verdrietige en moeilijke momenten die ons leven het afgelopen jaar heeft gekend.

Hij heeft bewezen trouw te zijn.

Soms al leek het zo uitzichtloos.

Soms al hadden we het gevoel: Houden we het wel vol?

Toch mogen ook vanavond ... Davids woorden onze woorden, onze belijdenis zijn:

“Maar ik vertrouw op U, HERE,

ik zeg: Gij zijt mijn God.
Mijn tijden zijn in Uw hand.”

Met dit geloofsvertrouwen sluiten we dit kalenderjaar af en beginnen we morgen aan het nieuwe jaar dat God ons geeft.
Een geloofsvertrouwen, dat niet wordt beschaamd.

Een goede jaarwisseling en veel heil en zegen voor het nieuwe jaar dat komt.
Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Haarlem 31 december 2001

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !